

Załącznik 2 – katecheza 13

CZYSTOŚĆ

W słowniku języka polskiego pod hasłem „czysty” znajdujemy definicję: ‘zawierający składniki sobie tylko właściwe, wolne od zniekształceń; szlachetny; prawy; przejrzysty; zachowujący powściągliwość płciową’. Czystość to natomiast ‘wartość wskazująca na brak zmazy w sensie etycznym’.

Te definicje w pewien sposób pozwalają zgłębić ewangeliczną radę czystości. Trzeba zacząć od tego, że czystość kojarzy się często ze sferą seksualną, ale nie tylko jej dotyczy. Chodzi tu o coś więcej. Czystość ewangeliczna związana jest przede wszystkim z sercem.

Jezus powiedział (Mt 5,8): „Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą”. W sercu – jak uczy Jezus – rodzą się czyste i nieczyste myśli, słowa i czyny. Czystość nie dotyczy tylko czynu, ale przede wszystkim myśli, słów i pragnień.

Człowiek czysty w znaczeniu ewangelicznym:

- zachowuje czyste serce, czyli niewinne, wolne od zła moralnego, niezniekształcone przez zło,
- charakteryzuje się czystymi intencjami,
- jest szczery i bezinteresowny,
- żyje w prawdzie,
- jest wierny Bogu i ludziom.